

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a JUDr. Jakuba Camrdu, Ph.D. v právní věci žalobce: **P. Č.**, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 25. 10. 2012, č. j. 10 Na 39/2012 - 5,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností brojil proti shora označenému usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích, kterým tento soud s odkazem na § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) odmítl podání stěžovatele ze dne 14. 9. 2012, v němž se domáhal „*přezkumu postupu povinného subjektu informací a vydání rozsudku*“, konkrétně ve věci vedené pod sp. zn. 60 Spr 953/11.

Vzhledem k tomu, že s podáním kasační stížnosti je spojen vznik poplatkové povinnosti [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů], a stěžovatel tuto povinnost současně s podáním kasační stížnosti nesplnil, Nejvyšší správní soud jej usnesením ze dne 25. 1. 2013, č. j. 5 As 148/2012 - 12, k tomu vyzval. Ke splnění poplatkové povinnosti byla stěžovateli stanovena lhůta jednoho měsíce od doručení uvedeného usnesení s tím, že byl poučen o následcích nezaplacení zákonem stanoveného poplatku ve stanovené lhůtě. Současně jej vyzval, aby v téže lhůtě prokázal splnění podmínky povinného právního zastoupení v řízení o kasační stížnosti dle § 105 odst. 2 s. ř. s.

Uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu s výzvou k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost, resp. k prokázání splnění podmínky povinného právního zastoupení v řízení o kasační stížnosti bylo stěžovateli řádně doručeno dne 15. 2. 2013. Lhůta pro zaplacení soudního poplatku tak uplynula dnem 15. 3. 2013. Stěžovatel ani po uplynutí stanovené lhůty soudní poplatek nezaplatil a pouze zaslal Nejvyššímu soudu

přípis ze dne 25. 2. 2013, ve kterém požádal o povolení splátek k zaplacení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti a o prodloužení lhůty k odstranění nedostatku podmínky řízení podle § 105 odst. 2 s. ř. s. Svou žádost odůvodnil tím, že hrozí zastavení přezkumu pro nezaplacení poplatku, ačkoli dochází k přezkumu na druhém stupni i bez splnění podmínek, a jeho sociální poměry mu nedovolují zaplatit soudní poplatek najednou a v tak krátké lhůtě.

Těmto žádostem ovšem Nejvyšší správní soud nemůže vyhovět. Podání žádosti o povolení splátek soudního poplatku nemá na povinnost uhradit soudní poplatek žádný vliv, neboť běh lhůty nestaví (viz také usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2012, č. j. 1 As 84/2012 - 27, nebo rozsudek ze dne 15. 8. 2012, č. j. 2 As 93/2012 - 9). Z kasační stížnosti a dalších podání stěžovatele založených v soudním spisu ostatně ani nevyplývá, že by jiná obvyklá lhůta pro zaplacení soudního poplatku mohla něco změnit na stěžovatelově schopnosti soudní poplatek zaplatit. Stěžovatel rovněž dosud neuhradil ani část vyměřeného soudního poplatku.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel soudní poplatek ve stanovené lhůtě, ani dosud neuhradil, Nejvyšší správní soud řízení podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích zastavil.

Za této situace je bezpředmětné rozhodovat o stěžovatelově žádosti o prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené advokátovi. K tomu soud nicméně dodává, že lhůta pro prokázání splnění podmínky povinného právního zastoupení byla stanovena zcela přiměřeně.

Závěrem zdejší soud konstatuje, že v kontextu stereotypního procesního počínání stěžovatele v tomto, i v řadě mnoha dalších soudních řízení, která vede, lze mít důvodně za to, že jeho postup lze považovat nikoliv za vážně míněnou žádost, nýbrž pouhou snahu stěžovatele o prodloužení sporu (shodně viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 7. 2012, č. j. 2 As 86/2012 - 23 nebo ze dne 22. 8. 2012, č. j. 6 As 13/2012 - 32).

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 22. března 2013

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu